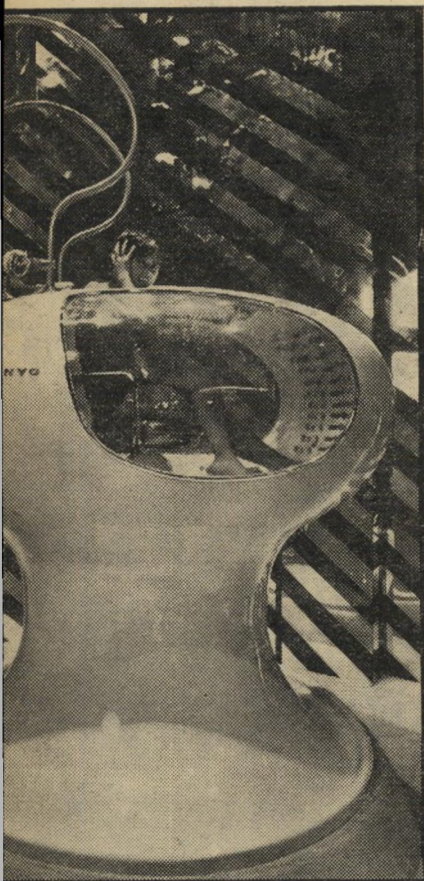

שג עונות ה-70

הכל מדברים על שנות ה-70, מספרים לנו על ה-
צפוי בהן, עושים כנסים, מקימים אפילו מיזמון
מיוחד לשם כך — עתידולוגיה. אך למרות כל זאת,
קשה להבין מה הם רוצים, ואיך נחיה בעשור הבא.

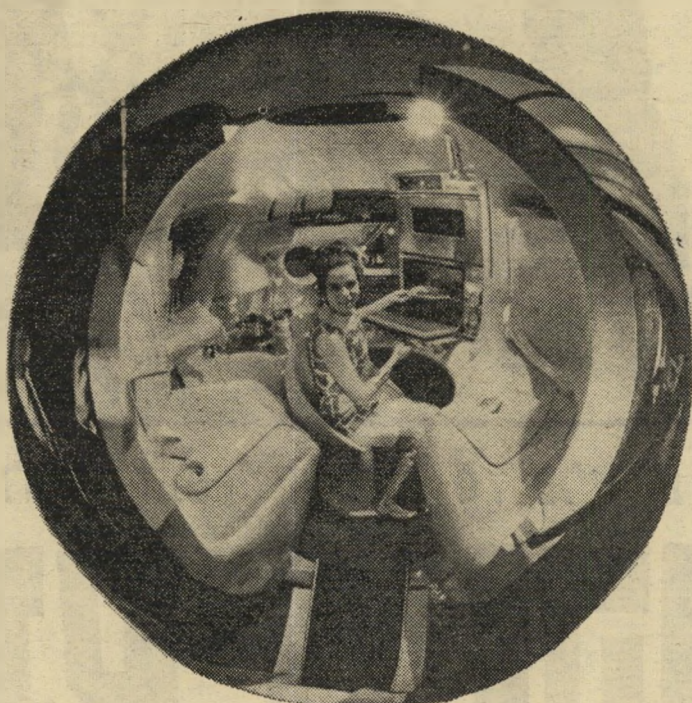
האמבטיה האלקטרונית

דים. כיום צריכה נערה עדיין אומץ רב להופיע כך על שפת-הים. בעוד שנתיים — יהיה זה מראה מקובל.

★ ★ ★

בתמונה למעלה מודגם מיטבח העתיד, המופעל על-ידי מחשבים אלקטרוניים ביי תיים, שיהיו קשורים למחשבים מרכזיים. מיטבח זה מוצג כבר היום באקספו 70' ב' טוקיו. עקרת-הבית שבו בדגימה כיצד מי כיסאה הנוח במרכו, היא מפעילה את מירי כות הבישול, החימום, הניקוי, מיזוג-האוויר והטלוויזיה הפנימית.

בתמונה משמאל נראית האמבטיה האלקטרונית, המוצגת גם היא באקספו 70': את נכנסת לתוך הסיר הגדול הזה, זוכה בו לאמבטיה, מרחץ זיעה ו/או אדים, עיסוי, ניקוי העור — והכל כמובן לקול מוסיקה כבקשתך. שג עונות נעימים למדי, ניתן לומר.

מיטבח המחשבים

צפות בשנים הקרובות. בגד היום האווירי בתמונה מימין הוא פרי יצירתו של אופנאי-הצמרת הצרפתי קוראג, ככל שהיחס אל המין והעירום ייהפך טבעי ונינוח יותר, כן ירבו האיורים החשופים בכגדי-הים — ככבדים אחי

איך נחיה — לא בספרות עליונות של עתיד גרעיני וטיסות לחלל — אלא את חיי היום-יום שלנו, בבית, במיטבח, ברחוב. שלוש התמונות בעמוד זה מיישמות את העיקרון כי טוב מראה עיניים ממישמע אונייים, מצביעות לפניך למה תוכלי ל-

המיפלצות שלי

ביום שני קמנו כולנו בחמש בבוקר ל' לוות את אבינו לשדה-התעופה. הילדים היו נרגשים, אני ניסיתי לא להראות שאני קצת מתוחה. (מדוע אתה מוכרח לטוס? אתה לא יכול להגיע ללונדון דרך היטי? אז יקח

טוב הכלב החי מהכלב המת

ימים, מאז שהוא בטעות הודה בפניהן ש' הוא קיבל לא מספיק בבחינה בהנדה. גם כבית הרגשנו כולנו בחסרונו של אבא. בערב, כשהילדים נכנסו למיטות, הבטחתי להם שמחר בבוקר הם כבר יתרגלו. 'אתם

עוד שבוע, מה יש? 'אוהו, ניצה, אולי תפסיקי לנדנד? פלא שהילדים חצופים, כש' הם שומעים את אביהם מדבר כך אל א' (מס?)

באחד הלילות התעוררתי לגלות את דנה ליד מיטתי כשהיא בוכה בשקט: 'הוא מת, הוא מת, אמא, התייפחה ב' רגע שפתחתי את עיני.

היחיד שרואה שלי היה בעלי. אפשר לחשוב שהוא טס כל יום. האמת היא שזאת הפעם הראשונה שהוא יוצא בכלל לחו"ל מאז שהתחתנו.

מה פתאום, ילדה? מיהרתי לחבק אור' תה. 'הוא רק טס באווירון לכמה ימים ויחזור בריא ושלם. אין לך מה לדאוג. בטח רק חלמת חלום מבהיל, נכון? 'לא, אבא, אמא. ליום מת. ליום הוא הכלב שלנו.

כשהמטוס נהפך לנקודה קטנה בשמיים ו' אחריך נעלם בכלל, חזרנו למכונית שקי' טים. גם שארנו שקטים כל הנסיעה. אפילו דנה רוני הפסיקו את התעללותן באחיהן הבכור, שנמשכה כבר ניוניסטופ שלושה

עוד פעם חוכמה כזאת, הוא באמת יהיה מת אצלי.

אחרי שהתגברתי על היצר העז, הראשו' נ', הפרמיטיבי, הבלתי-יניתן-להתגרות, לי הפליק לה. סטירי-לחי מצלצלת בגלל הת' קפת הלב שהיא גרמה לי, הלכנו יחד לר' אות מה קרה לליוס, הוצאתי עליו את כל הפחד והכעס שהיו בלבי, וכיבדתי אותו בבטיטה טובה. המת התעורר לתחייה אחת שתיים, ומבעד לענן דמעותיה של הילדה זרחה לפתע קשת של חיוך מאושר, למראה שובו של אהוב-נפשה לארץ החיים. 'איזה מת על ראשך? זה מת זה?' הוצאתי עליה את חמתי.

★ ★ ★

מה התברר? הילדה התעוררה באמצע ה' לילה צאמה וקמה למטבח לשתות. בדרך היא עברה ליד ליוס ישן, וזרחה אחזה אותה לפתע שאולי הוא מת. מחשבה די מובנת, בהקשר לטיסתו של אביה בבוקר. שלא לדבר על זה שליוס באמת נראה כמו מת כשהוא ישן, עם פרוותו המדובללת. מה עשתה הקטנה? הלכה והביאה פנס-כיס, והאירה לתוך עיניו של הכלב, לראות אם הוא חי. ראתם פעם עיניים של כלב שמאירים לתוכן בלילה, כשהוא ישן? ככל כיסו נג, וזה שיכנע אותה שהכלב מת. שכה אחיה, אם הכלב הדבילי הזה יעשה